

og burde nøjes med, men da Statstilskuddet for 1925 var godt 4 Mill. Kr. større end det her angivne Tal, foreslaar Ministeren Statstilskuddet nedsat med dette Beløb. En saadan Nedsættelse af Statstilskuddet vil efter min Mening ikke kunne gennemføres uden at „forringe Opfyldelsen af de Formaal, de paagældende Lovbestemmelser tager Sigte paa“, og man kan heller ikke paastaa, at der her er taget et rimeligt Hensyn til de Dele af Befolkningen, som Reduktionerne i første Linie rammer, idet Forslagets Gennemførelse utvivlsomt vilde medføre, at Sygekasserne maatte forhøje Medlemsbidraget; at dette vilde være uretfærdigt, vil sikkert indrømmes fra alle Sider, ogsaa af den højtærede Minister. Tværtimod burde Medlemsbidraget kunne nedsættes i samme Forhold, som Statstilskuddet reduceres. Det er jo nemlig ikke saaledes, at Statstilskuddet gennem Aarene er vokset procentvis stærkere, end Medlemsbidraget er vokset, thi Forholdet er det, som Sygekassenævnet har fremført i den Skrivelse, der findes som Bilag til Lovforslaget, at Sygekassernes Økonomi altid har hvilet paa og stadig hviler paa det Grundlag, at deres Udgifter, naar bortses fra Kommunitilskuddet, afholdes med ca. to Trediedele gennem Medlemmernes Bidrag og ca. en Trediedel gennem Tilskuddet fra Staten. Ministerens Begrundelse for en Nedsættelse af Statstilskuddet kan derfor med lige saa stor Ret anvendes som Begrundelse for en Nedsættelse af Medlemsbidraget. I 1914 var Medlemstallet i de statsanerkendte Sygekasser 843 244, og disses samlede Medlemsbidrag udgjorde 6,5 Mill. Kr., hvilket giver et Gennemsnitsbidrag af 7 Kr. 72 Ø. pr. Medlem. Omregnet efter Pristallet 184, det Pristal, som den højtærede Minister anvender, vil det blive 14 Kr. 20 Ø. pr. Medlem, men Medlemsbidraget er ikke 14 Kr. 20 Ø., det er 18 Kr. 16 Ø., hvilket vil sige omtrent 4 Kr. mere pr. Medlem, end Pristallet begrunder. Hvis altsaa Medlemsbidraget skulde rette sig efter Pristallet, vilde det betyde, at det skulde nedsættes med 6 Mill. Kr., og hvis samtidig Statstilskuddet skulde rette sig efter Pristallet, vilde vi komme op paa en Reduktion af i alt 10 Mill. Kr. for Sygekassernes Indtægter. Dertil vilde der kræves en Besparelse af 25 pCt. af Sygekassernes samlede Udgifter, og ingen vil tro, at en saa stor Udgiftsreduktion er opnaaalig. Men saa maa det ogsaa indrømmes, at man ikke kan nedsætte Statstilskuddet med 4,15 Mill. Kr., uden at man derved lægger forøgede Byrder paa Sygekassemedlemmerne, og dette er — jeg hen-

viser igen til den højtærede Statsministers Ord — ikke at gennemføre Udgiftsreduktionerne paa en forsvarlig Maade.

Men hvad viser nu disse Beregninger, Ministerens Beregning med Hensyn til Statstilskuddet og min Beregning med Hensyn til Medlemsbidraget? De viser for det første, at Sygekassernes Udgifter ligger betydeligt højere end Pristallet. Dette har naturligvis flere Aarsager, for det første den, at Sygekasserne siden 1914 har gjort store Fremskridt og taget flere Opgaver op. Det, at Sygekasserne har udvidet deres Omraade med Hjælpen til de mange, koster selvfølgelig mere, og dette bør først og fremmest godskrives dem før de forøgede Udgifter. Men der er ogsaa en anden Aarsag, nemlig den, at nogle af de Goder, som Sygekasserne skal skaffe deres Medlemmer, maa de betale alt for dyrt, og der vil jeg nævne, hvad der allerede af de ærede foregaaende Talere er nævnt, Udgifterne til Læge og Medicin. Der bør sikkert kunne opnaas betydelige Besparelser her. Der er ikke een af Ordførerne, der er staaet op her og har sagt, at de Priser, som Lægerne tager, og de Priser, man yder for Medicin, er, som de bør være. Den højtærede Minister peger jo netop ogsaa paa disse to Udgiftsposter. Men jeg synes ikke, han gaar grundigt nok til Værks. Han tager blot fra Statstilskuddet uden at bekymre sig om den anden Part i dette Forhold, nemlig Sygekassemedlemmerne, og det er efter min Mening en ensidig Maade at gaa frem paa. Jeg synes ogsaa, at saavel Bemærkningerne til Lovforslaget som Ministerens Forelæggelsestale tyder paa, at det har været vanskeligt at finde tilstrækkelig vægtige Grunde for de foreslaaede Nedsættelser.

Reduktionerne foreslaas jo paa tre Punkter. For det første foreslaas det at nedsætte Statstilskuddet pr. Medlem med 1 Kr., fra 3 Kr. til 2 Kr.; derved vil der spares halvanden Million. Denne Reduktion, siger Ministeren, svarer nøje til, hvad en Gennemførelse af Parikronen maa kræve. Her ser man det mærkelige, at Ministeren begynder med at begrunde Forslaget om Nedsækning med Pristallet, men naar Ministeren kommer til Nedsættelsen af Medlemstilskuddet fra 3 til 2 Kr., saa duer Pristallet ikke mere. Derfor er det dejligt, at Ministeren i den anden Lomme har en Parikrone. Saa kan der veksles lidt med disse to Ting, Pristal og Parikrone, alt efter som der er Brug derfor. Da det er alles Mening, at Parikronen ikke er naaet til at virke som Parikrone, saa maa det være mere retfærdigt at rette sig